

Z dopisů redakci

Po roce volna jsou volby zpět

Máme tu po roce klidu dobu sloganů, citátů, agitací a využívaní billboardů pro vyšší dobro. Volební období se rozjelo. Doba volebních kampaní, ulice plné plakátů, silnice a dálnice plné billboardů, doba představování, projevu na náměstí a slibů nastala. Máme příležitost pohlednout do tváře představitelů některých stran, a to i v nadlidské velikosti. Je potřeba ale zachovat si rozum a uvědomit si, zda už tato kluci a holky z plakátů něco pro občany udělali, nebo ne.

Na koho tyto billboardy působí? Většinou volič volí mezi kandidáty, o jejichž existenci ví, a nevyhledává informace a další možnosti. Billboard doprovází vždy nějaký působivý slogan či citát, kde jednoduchost je základem. Tento text by ale měl dávat smysl.

Programy stran jsou sice blíže seznámující se záměrem kandidáta, ale tento záměr je také, mimo jiné, přizpůsoben atraktivnosti témat pro voliče, jež má vytvořit výhodu právě u voleb. Stále je ale potřeba myslet na smysluplnost programu. Bezduchá hesla, zakončená vykřičníkem, nikam nevedou.

Důležité je zamyslet se nad jednotlivými jmény a říci si, zda něco pro své okolí nebo Kraj Vysočina vykonali, nebo jsou to jenom figurky na šachovnici velmi dobře připravené hry. Bohužel, tento měsíc voleb

budeme nyní zažívat rok co rok. Držím vám palce a doufám, že vyberete správně. Je to vaše volba.

Aleš Urban

Ad Šéf jihlavských speleologů: Stále objevujeme nové podzemní prostory (JL 20. 9.)

Na nepřesnosti ve článku „Šéf jihlavských speleologů: Stále objevujeme nové podzemní prostory“ nás upozornil Rudolf Schebesta z Jihlavy.

„Jiřího Prokopa, alias Špatného, znám jako zkušeného speleologa a znalce podzemí a divil bych se, kdybych z jeho úst slyšel, že vymáhá zával. Zával se odjakživa zmáhá,“ napsal nám.

„Korunu ve výrazivu z oblasti montánní terminologie jste ovšem nasadili zmínkou o značení hornické naučné stezky zkříženými kladivý,“ podivuje se a montánní (tedy báňské) termíny rád upřesňuje: „Připomínám, že je to v první řadě mlátek a železko, dva historicky nejstarší hornické nástroje. Dále švancara (hornická sekerka), patroni horníků sv. Prokop, respektive sv. Barbara, hornický pozdrav „Zdař Bůh!“, postava permoníka, hornický kahan...“

O významu prvních dvou symbolů m. j. svědčí skutečnost, že se staly významnými znameními i v městské heraldice a sgrafisticce.“ Za chyby se omlouváme a za upřesnění děkujeme.

-red-

Školy, představte se

Příměstský tábor při ZŠ Velký Beranov

Letošní prázdniny pro nás, paní učitelky základní školy ZŠ Velký Beranov, neznamenal pouze čas pro letní radovánky a zaslouženou relaxaci, ale také novou mimoškolní aktivitu. Přijaly jsme novou výzvu – zorganizovat 1. příměstský tábor pro děti ve věku 6 – 15 let, a to pod záštitou ZŠ Velký Beranov.

V pondělí 11. července ráno jsme s nadšením očekávaly příchod prvních táborníků. Dorazilo všech 32 přihlášených. První ostych a nejistotu jsme překonali různými honičkami a seznamovacími hrami.

Poté se všichni táborníci rozlosovali do třech týmů, v nichž si zvolili svůj název a vytvořili originální plakát, který měl daný tým vystihovat. Každý den pak v těchto týmech hráli různé sportovní nebo tematické hry, také společně plnili zajímavé úkoly.

Součástí programu příměstského tábora byl i pěší výlet na letiště Henčov, kde byl pro naše táborníky přichystán atraktivní program s prohlídkou tamějších hangárů, letadel a se seskokem parašutistů.

Na kolech jsme vyrazili na celodenní výlet do Jihlavy, jehož součástí byla návštěva adventure golfu. Při hraní minigolfu jsme si užili spoustu zábavy a na kolech jsme se krásně projeli.

Čtvrtek byl pro nás nejděším dnem tábora. I přes celodenní déšť jsme se stejně nestá-

čili nudit. Večer se pak počasí umoudřilo a umožnilo nám nejen si opéci špekáčky, ale zúčastnit se i tajemné noční hry. Nakonec se všem začala únavou zavírat víčka a zachumlaní do spacáků všichni usnuli v místní tělocvičně.

Další cyklovýlet, v pátek 15. 7., byl spojený s hledáním pokladu v lesíku u Malého Beranova. A poté... poté jsme se museli všichni rozloučit, neboť první příměstský tábor byl u konce. Každý táborník si kromě drobných věcných odměn odnesl spoustu nových zážitků, radostných vzpomínek a dobrých kamarádů.

Pro osm předškoláčků byl

tábor také velkou zkouškou, při které zjistili, že ve škole je to fajn, a že není třeba se v září ničeho bát.

První ročník příměstského tábora při ZŠ Velký Beranov se skutečně vydařil. Veškeré přípravy byly sice časově náročné, ale na základě zpětné vazby od malých táborníků a jejich rodičů stály za to!

Poděkování patří také kuchařkám naší školy, které nám celý týden vařily výborné obědy a připravovaly chutné svačinky.

Děkujeme všem zúčastněným za příjemně strávený prázdninový týden a za rok se budeme na stejném místě opět těšit na milé tváře nových i stávajících

Školy, představte se nám

Povedla se vaše škola nějaká zajímavá akce? Měli jste u vás tvořivou dílnu, sportovní, výtvarnou, vědomostní... soutěž? Máte za sebou výlet? Můžete o vaší aktivitě dát vědět prostřednictvím novin.

Napište nám na mail: brabencova@jihlavske-listy.cz. -lb-

táborníků. Termín druhého ročníku příměstského tábora je stanoven opět na červenec, a to od 10. 7. do 14. 7. 2017.

Romana Staňková, Radka Krejčí, ZŠ Velký Beranov

Nové roty dobrovolníků nastupují

Praporčík J. J. Švec přebírá osmou rotu.

Bohumil Píza z Čenkova

V posledním, srpnovém článku jsme se rozloučili s šestou, sedmou a osmou rotou II. praporu I. československého střeleckého pluku, které vyšly, vycvičeny sokolskými borci, z brány Vladimírské univerzity v Kyjevě v prvních srpnových dnech roku 1916.

Byly to roty vytvořené pouze z českých a slovenských zajatců. Šestou rotu přebírá v Kyjevě její velitel, starodružiník, vysokoškolský student, praporčík Igor Vilímek. Sedmou rotu přebírá až na frontě praporčík Jan Syrový, a sami dobrovolci potom svoji sedmou rotu, nazvali rotou Jana Syrového, a podobně nazvali osmou rotu – rotou Švecovou.

Bylo štěstím mladých rot II. praporu I. střeleckého pluku, že jejich veliteli se stali starší vojáci České družiny, dobře znalí poměrů v československé brigádě, umějící energicky ochránit své svéřence proti jakémoliv zvláště nepochopení, jež ohrožovalo dobrovolce nejvíce ze stran velitele Prvního pluku, podplukovníka Piotrovského, jak píše praporčík Švec: „Povahou nemocný člověk, který často o českém dobrovolci užíval výrazů – austrijskaja svoloč (rakouská sprež), merzavec (darebák), a zafckování vojína nebylo vzácností...“

Převzetí osmé rotu líčí náš čen-

PLUKOVNÍK Jiří Josef Švec.

Foto: archiv Sokola Čenkov

kovský rodák praporčík Švec ve svém deníku s názvem S 8. rotou: „V rajoně stochochodském jsme s divísi přešli od dráhy kovelské až k Chorochoninu, odkud jsem 2. srpna odjel ke štábu pluku, byv povolán telegramem k formování 8. roty. Jel jsem tehdy rád, poněvadž na frontě mě už také začínalo mrzet. U divíze jsem byl jako cizí – byliť jsme v raspovjaženiji korpupa (v pravomoci armádního sboru) – a pak stále měnění místa na Stochodě bylo hodně nepřijemné.“

Cejp byl rotným, ale místo něho jsem vedl rotu já, ač mě čekala jiná. Rozloučil jsem se tehdy v divísi s náčelníkem štábu a s jinými

DŮSTOJNÍCI 7. roty.

známými, pak v korpuse hlavně s kapitánem Stěpanovem, a jel do štábu. Přijel jsem do Maněvič, kde u štábu III. armády jsem se dozvěděl, že náš štáb bude v Okonsku, asi čtyři versty od Maněvič. Přijel jsem tam, ale štáb náš tam ještě nebyl. Přijel teprve druhého dne,

a třetího pak jsem přijímal 8. rotu, sformovanou většinou z taškentských zajatců.

Byli to zdatní hoši, zdraví, pěkně zpívali a chodili. Měl jsem z nich radost. Vzdvodnými (veliteli čet) a feldvebelem (rotmistrem) byli bývalí důstojníci, dobří, nadšení hoši...“

Kronikář 8. roty píše: „Šli jsme všichni na pole válečné a s důvěrou jsme očekávali toho, jenž povede naši rotu nejen do boje, nýbrž bude nám rádcem i vychovatelem v těžkých našich povinnostech, v tmě nepochopení, nepřítzni i nedůvěry našeho okolí.“

Nebyli jsme zklamáni v našich nadějích, přišel k nám praporčík Švec. Promluvil k nám krátce, a každému utkvěla v paměti jeho slova: „Buďte hrdí, bratři, na jméno československého dobrovolce,

buďte si vědomi, že bojujeme za svobodu národa, a neztratíte, pravím, neztratíte nikdy cti československého dobrovolce.“

Kronikář 8. roty pokračuje: „Byl nám na pozici statečným vůdčem, neznal nikdy beznadějného postavení, vždy nás utěšil i v nejhoši...“

K výročí 1. sv. války 1914-1918

těžších dobách, které však 8. rotu teprve čekaly. Nesnel nikdy sklopených hlav. Jeho první slova na pozici byla: „Bijte, zabijte, nikoho nežívejte.“ Byli jsme bez vlasti, bez rodin, bez domova, zůstala nám jen čest, kterou Švec vždy hájil...“

Vážený čtenáři, takový byl začátek druhé rotu praporčíka Švece

Foto: archiv Sokola Čenkov

v srpnu 1916, která za necelý rok bude důležitou součástí historické bitvy u Zborova roku 1917. Letošní 48. výročí okupace Československa 21. srpna 1968 mně znovu připomnělo neděli 27. října 1968, den před padesátým výročním vzniku Československa, v Čenkově.

S přáteli, sousedy, rodiči i dětmi jsme v tomto mlhavém podzimním odpolední stáli na čenkovské návsi před rodným domem Švecových. Po dlouhé době stáli u pamětní desky plukovníka Švece sokolové, a také od tohoto dne dlouho naposled.

Třebíčský rodák a třeštský lékař, sokol Oldřich Kaboněk promlouval k nám v této smutné okupační době slovy praporčíka Švece ze srpna roku 1916 o vlasteneckých pravdě a cti...

Předpověď počasí pro Kraj Vysočina

Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
19/8 °C	18/9 °C	20/11 °C	22/11 °C